

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 39. De vitis Sanctorum & felici eorum morte ac praemio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

quam potero lerio, aliqua proposita concipi-
am, sanctissimam Virginem imitandi, in illis
virtutum actibus, aliqua interim singulari
virtute ad id designata, cuius actus exerceam;
magna spe, quod auxilio & intercessione pijs-
simæ huius Matris, eos possim exequi.

AD hanc formam meditationis, conferet
nosse speciales huius Virginis virtutes, quæ
in præcedentibus meditationibus sunt infi-
nuatæ; & in meditationibus, de eius præsen-
tatione, & purificatione, vbi posuimus sex
virtutes instar sex foliorum alborum Lilij,
cum sex aureis virgulis, affectuum inter-
norum, qui in ea resplenduerunt. quos affe-
ctus licet meditari, cum eius Corona reci-
tatur.

2 P. Medit.
6.29.

MEDITATIO XXXIX.

DE VITIS SANCTORVM,
& felici eorum morte, ac
præmio.

QVONIAM in decursu quinta hu-
ius partis, & tertia aliquot medi-
tationes sunt posite, quæ possunt
esse vsui in festis Apostolorum, Mar-
tyrum, Doctorum, Virginum, & a-
liorum sanctorum, vnam hic omnibus commu-
nem subiiciam, quæ facile poterit singulis in par-
ticulari adoptari, vt de singulis eadem medite-
mur, quæ dicemus de omnibus.

V. Part. Medit. Ff

PVN-

PUNCTVM I.

Electio San-
ctorum.a Rom. 8.
29.

CONSIDERANDA primo est immensa Dei liberalitas, erga suos electos, quibus innumera dona gratiasque communicat, ut sanctos eos faciat: quorum indicem tenuit Apostolus dicens: a quos præscruit, & prædestinavit conformes fieri imaginis filij sui. quos autem prædestinavit, hos & vocavit: & quos vocavit, hos & iustificavit: quos autem iustificavit illos & glorificavit.

b Ephes. 1. 4.

c Rom. 9. 23

PRIMUM Deus Dominus noster sola sua bonitate, & ob Iesu Christi filij eius merita, eos prædestinavit, & b elegit in ipso, ante mundi constitutionem, ut essent Sancti & immaculati in conspectu eius, in charitate eos signans, ut essent vasa misericordiae, in quibus ostenderet, & deponeret diuitias gratiae ac gloriae suae. Ut excelsam hanc Electionem exequeretur, Deus suo tempore illos creavit, innumeris alijs in abisso nihili relictis; & postmodum, ad fidem & religionem Christianam, efficaciter vocavit, faciens illos Ecclesiae suae membra, per Baptismum; permittens alios innumeros perire, in diluuiio infidelitatis; sicut factum fuit in diebus Noë, cū fabricaretur arca, in qua parua est octo anima salua facta sunt per aquam. Et si quando illi postea peccauerunt, vocavit iterum efficaciter, ut agerent penitentiam, permittens alios in culpa sua perire.

d 1. Petri 3.
20.

DENIQUE, præseruavit eos à grauioribus peccatis, eripuit ex magnis periculis, adfirmavit illis in grauioribus tentationibus, præuen-

ens eos multis inspirationibus, & benedictionibus dulcedinis; ut heroicas virtutes exercerent: exaltauit eos multis donis & gratijs, ut magni essent in eius presentia. Præterea specialem erga illos habuit prouidentiam, ut vocaret ad eum vitæ statum, & munus ipsis aptissimum, ut essent Sancti siue in statu Sacerdotali, siue religioso, siue in dignitate aliqua; sufficientia dans cuilibet auxilia, ut suis obligationibus posset plenè satis facere. Et tandem etiam de genere mortis eorum statuit, ut illis esset securus transitus ad gloriam. est enim (teste Propheta) *pretiosus in conspectu Domini mors Sanctorum eius*: in qua finitur felicitas eorum Electionis decursus; ut sint conformes Christo Domino nostro in gloria, sicut fuerunt in vita.

e Psal. 115.

15.

OMNES hæc considerationes, variorum affectuum motiua esse debent; quorundam erga Christum Dominum nostrum, ut illum laudem, ob collata in Sanctos beneficia; aliorum erga ipsos Sanctos, ut gaudeam de bonis à Deo ipsis communicatis; aliorum in ordine ad me ipsum, ut agnoscam beneficia, quæ mihi etiam contulit; gratiasque agens, pro voluntate & desiderio, quo tenetur, faciendi me Sanctum & mundum in oculis suis: & supplex eum orabo, ut mihi adsit, ne meis partibus ego desim. O Sancte Sanctorum, qui populo tuo dixisti: *f Sancti estote, quia ego Sanctus sum*; Da mihi quod iubes, ut obtineam quod mihi conce-

f Leuit. 11.

44.

1. Petri. 1. 16

dere desideras: &, siquidem sanctitas est tua, praeueni me copiosa tua gratia, ut perueniam ad altissimos sanctitatis gradus. Amen.

De his quinque beneficijs hic commemoratis, fusior erit sermo in 6. p. quae proxime sequetur.

PUNCTVM. II.

DEINDE considerandum, quam bene Sancti responderint suae vocacioni; & quam sollicitè his acceptis beneficijs in via suae decursu vsi fuerint: & perpendam eminentiores virtutes, quas illi exercuerunt, ut ad tantam sanctitatem peruenirent. Possunt autem illae ad tres ordines breuiter referri, qui deducuntur ex illa Christi domini nostri sententia *a si quis vult venire post me, abneget semetipsum, tollat crucem suam, & sequatur me.*

a Matt. 16.

24 3. par.

Medit. 7.

I.
*Mortificatio
Sanctorum.*

PRIMVM ergo excelluerunt Sancti in **ABNEGATIONE & MORTIFICATIONE** sui ipsorum, concipientes Sanctum quoddam odium sui, carnis suae, & amoris proprii. Qui magni fuerunt peccatores, magnas quoque fecerunt poenitentias; flentes magnam contritionem suam peccata; eademque ad eam humilitatem confitentes, ut aliqui ea reliquerint scriptas in cartis & libris, ad perpetuam suam humiliationem. Qui vero in graues culpas lapsi non sunt, quod se ab illis praeseruarent, affligebant quoque carnem suam magnis asperitatibus, ut illam spiritui subiectam tenerent grauius castigando quamcunque leuem culpam.

pam, atque si magna esset; hac ratione ostendentes, stare se à partibus Christi, *b carnem* b Galat. 5. 24.
suam crucifigentes cum vitijs & concupiscentijs,
& seruire c spiritus facta carnis mortificantes. c Rom. 8. 13.
 Et vt Christus Dominus noster quatuor vulnera accepit in pedibus & manibus, ex quibus quidem fuit mortuus; sed quintum accepit in latere, vt mortem suam confirmaret; ita Sancti crucifixerunt inordinatas sensuum voluptates, effrænes appetitionum concupiscentias, & obliquas propriæ voluntatis volitiones, & stultas suæ imaginationis & proprii iudicij cogitationes. Quibus quatuor mortificationibus, peccato sunt mortui: Sed his non contenti, desiderantes securiorem reddere felicem suam mortem, vltius progressi, etiam naturalem amorem ad res multas licitas mortificauerunt, vt remotiores essent ab illicitis. Renunciarunt enim parentibus, amicis, fortunis, honori, & delicijs, quæ licite retinere poterant; abstinerunt à multis actionibus, quas sine culpa efficere potuissent: quò, mundo & amori proprio mortui, perfectius Christo viuerent. quia generalis ad violentiam, quam sibi ipsis intulerunt, d Matt. 11. 12.
rapuerunt regnum Cælorum. O Sancti generosi, qui continua vestra mortificatione c Colos. 3. 9.
exposuistis vos veterem hominem cum actibus suis, vt nouum indueretis cum operibus suis, orate ducem vestrum, Iesum Dominum nostrum, vt gratiã suã me adiuuet ad vincendam naturam meam, aspirantem, & conantem intrare per

angustam portam mortificationis carnis meae,
vt perfectam adipiscar spiritus mei renouationem.

II.

DIBINDA, excelluerunt Sancti in tollenda
quotidie cruce Christi Domini nostri magna
animi fortitudine, patientia, & perseverantia
FORTITVDINEM ostenderunt in multis
pugnis, quas habuerunt interius & exterius, a
Demone, & eius ministris, ab inimicis &
amicis sub specie pietatis; quæ eò tendebant, vt
illis auferrent Fidem, aut castitatem, aut hu-
militatem, aut paupertatem Evangelicam
aut vocationem ad religionem: in quibus om-
nibus viriliter ipsi pugnarunt, multa tole-
rantes; vt victoriæ compotes euaderent.

Par. 3. Med.
24.

PATIENTIAM inuictam ostenderunt
in occurrentibus laboribus, & calamitati-
bus, in morbis, doloribus, paupertate, infami-
falsis testimonijs, & multis similibus afflic-
tionibus, quas, etsi, vt homines, sentirent, diu-
nâ tamen gratia adiuti, eò peruenierunt vt in
eisdem gauderent, & gloriarentur, quod
Christi Domini nostri crucem, & preciosam
eius mortificationem, in suo corpore porta-
rent. Omnes passi sunt aliquod genus marty-
rij in corpore, aut in spiritu, pro tuenda
aliqua virtute: qui in tali aliqua cruce mor-
tuentes, in gloriam ingressi sunt. Omnes frater-
quam lapides viui dedolati fuerunt, tribulati-
onum iectibus, & ita fuerunt in Cælesti xpo
g *Sapient. 3. 0* cio collocati. Omnes *g* *tanquam aurum in fornace*
nace tribulationum probati fuerunt, & tan-
quam

quam aurum in conflatorio approbati, h[ab]u[er]unt
entia enim opus suum perfectum habuit in illis:
quia perfectos eos & integros fecit in nullo defi-
cientes, quod pertineret ad fidelitatem Deo
debitam. Gratias vobis fortissimi milites, ob-
seruatam fidelitatem in vestris tribulationi-
bus, pro honore Dei vestri. Gaudeo de in-
uicta vestra patientia, qua obtinuistis coro-
nam. Aduuate me vestris orationibus, vt e-
xempla vestra sequens, partem habeam in
vestris victorijs. Amen.

h[ab]u[er]unt iacob. 1. 4.

III.

TERTIO excelluerunt Sancti in sequen-
do Christum Dominum nostrum ita perfecte
vt i vita Iesu manifestaretur in eorum carne
mortali: eò quod à planta pedis vsque ad ver-
ticem capitis induiti essent Dominum Iesum
Christum. Et propter perfectam eam imitationem
potuerunt vocari alter Christus, in humilitate,
castitate, & cæteris virtutibus, vt alibi est di-
ctum. Hanc imitationem Sancti obtinuerunt
oratione, & obedientia: quia feruentes in o-
rando fuerunt; accedentes frequenter in re-
bus suis ad Deum, cum magna confidentia, in
prouidentia Diuina. celeres quoque fuerunt
in obediendo vòluntati Diuinæ, eius præce-
ptis, consilijs, ac diuinis inspirationibus:
summum gaudium reputantes, si pro-
prium voluntatem abnegarent, vt Diuinam
sequerentur; vnoquoque excellente in re
aliqua particulari. cuius causam, applicat
illi Ecclesia illud Ecclesiasticum: non est inuen-
tus similis illi, qui ita conseruaret legem Excelsi.

i 2. Corint
4. 11.
k Rom. 13.
14.
introduc[ti]o. 2.
par.

1 Eccl. 44.
20.

Deus

XIX.
nis me
renoua
tolléd
i mag
uerant
a mult
cterius
icis &
ebant,
, aut h
gelicam
ibus om
ita tole
aderent
nderunt
lamitac
infamia
s aff. di
ent, diu
unt vt i
r, quod
reiofam
re porta
us marty
tuenda
uce mot
anes fra
tribulat
esti z di
um inf
t, & ran
qua

Deus altissime, qui bonitatis tuæ sublimitatē ostendis in virtutibus, quas tuis Sanctis dedisti, vt conformes essent imaginis Filij cuius ostende & mecum illam, faciens me similem illis, vt imiter, quem illi sunt imitati; & vita Iesu manifestetur in mea, sicut fuit manifesta in illis. Amen.

Ex his considerationibus deducam affectus pudoris, aspiciens, quā parum ego faciam, & quā malè respondeā vocationi meæ & beneficijs à Deo acceptis; siquidem (vt ait Dominus per Ezechielem, & interpretatur Gregorius) aspicere debemus, in templis sua Sanctorum, & confundi ab iniquitatibus nostris, & metiri ac meditari fabricam admirabilem vitarum ipsorum, vt erubescamus omnibus quæ nos fecimus; & ad illorum exemplar, nostra reformemus: sperantes in Diuina liberalitate, ad id auxilium, sicut illi dedit. & siquidem illi, homines alioquin que imbecilles, atque ego, tantum poterunt præstare in virtute DEI, tantumdem & ego potero, siquidem *non est abbreviata manus Domini, ad me iuuandum.*

in Ezechi.

43.10.24.

Moral. c. 6.

in Isaia 59.1.

PVNCTVM. III.

TERTIO considerandum, quā liberalis Dominus noster in reddendis præmijs, & honoribus Sanctis suis, in hac vita, & in alia, idque varijs modis.

I.

NAM primo, ante mortem affecit aliquos illorum, raris & insignibus spiritualibus

consolationibus, cōcedens illis gratiam contemplationis, & raptus atque reuelationes dulcissimas, spiritum prophetiæ, & donum faciendi miracula, & similes alias gratias gratis datas. Ita vt ipsis honorem demissè refugientibus, Deus illos liberalissimè honoraret; faciens per eos adè stupenda opera, vt omnibus essent venerationi; & heroica eorū virtus ita esset admirationi, vt aspicientes cogeret ad sui reuerentiam, adimplendo in hoc ipso Domino, quod alias dixerat: *a qui glorificauerit me, glorificabo eum.* *a 1. Reg. 2. 30*

II.

ETIAM ipsam mortem affecit præmio, concedens aliquibus, vt tanquam Martyres morerentur, propter confessionem gloriosam fidei ipsi, aliis talè, aliis aliam mortis rationè vt quamuis carni esset grauis, spiritui tamen esset iucunda; offerens illis aliquid delibandū eorum, quæ breui essent in gloria recepturi; mittens aliàs Angelos, qui ipsorum morti interessent: imò interdum ipsemet Domino ad illos tunc accedente, & implente quod illis promiserat, cum dixit *b iterum veniam ad vos. b Ioa. 14. 29* & *accipiam vos ad me ipsum: vt vbi sum ego, & vos sitis.*

POST mortem præterea, in Ecclesia sua Militante illos honorat; statuens, eorum sanctitatem omnibus esse manifestam, & ab omnibus suspici, ac laudari; templa ad ipsorum honorem extrui, pingi imagines, & festa celebrari; eorum ossa cineres, vestes etiam laceras, quibus in vita

vñ fuerunt, honori & venerationi esse; ipsas
 quoque catenas compedes, quibus fuerant
 vincti, literas, aut earum subscriptiones, eorū
 manu scriptas, magna edere miracula: quæ
 omnia in sanctorū ipsorum honorem cedunt:
 castigatis etiam seuerè iis, qui indignitatem
 aliquam contra eos, & res eorum fecerint. Et
 qui omninò fuissent obliuione sepulti in mū-
 do, nisi sanctitate excelluissent, verbi gratia,
 S. Franciscus; nunc sunt in ore omnium, vt et-
 iam Principes & Monarchæ honori sibi du-
 cant, & se felices reputent, quod illorum no-
 mine appellentur, eorum reliquijs se muniāt:
 qua ratione illud impletur, quod ipse Deus
 Ecclesiæ suæ promiserat, cum dixit: *c pro eo
 quod fuisti derelicta, & odio habita, & non erat
 qui per te transiret: ponam te in superbiam seculorum.* Aded, inquit gloriosam te faciam, vt o-
 mnis mundi excellentia honorem suum re-
 putet, ad pedes tuos se prosternere.

c Isai. 60. 15.

IV.

QUARTO honorabit illos in die Iudicii, ho-
 nore excellentissimo, collocans eos ad ma-
 num suam dextram, in maiestate magna, in
 conspectu totius orbis, ita implens, quod pro-
 miserat illis verbis: *d qui me confessus fuerit
 coram hominibus, confitebor & ego eum coram
 Patre meo, & Angelis eius.*

d Matt. 20.

32.

Marc 8. 38.

Luc 9. 26.

V.

DENIQUE in coelo tantis præmiis & hono-
 ribus illos afficiet, vt solus Deus & ipsi, eorum
 magnitudinem exprimere possint. *e Sedebunt
 enim iuxta thronum ipsius Dei in propriis thronis,
 splendentes, circumamicti vestimentis albis*

c Apoc. 4. 4

admi

admirabilium virtutum, & *in capitibus eorum*
 erunt *coronae aureae* tanquam Regum, f. & *pal-*
mae in manibus eorum, tanquam victorum. Imò
 ipse *Deus* (vt ait *Isaias*) *erit eorum corona glo-*
riae, & sertum exultationis: eam sibi tanquam
 spartam accipiens, vt suos electos honoret,
 exhilaret, laetosque esse iubeat. Singulas eo-
 rum virtutes, singulari afficiet praemio; &
 quidem *h mensura aded bona & conferta*, vt
 etiam *superfluat*, praemagnitudine volupta-
 tis. FIDES afficietur praemio clarae visionis ip-
 sius diuinitatis: SPES praemium habebit in æ-
 ternam possessionem bonorum omnium, quae
 fuerunt in votis Sanctorum. CHARITAS acci-
 piet praemium, beatificum amorem, qui eos
 coniunget Deo. HUMILITAS & PATIENTIA,
 & reliquae virtutes, *inebriabuntur ab vberta-*
te domus illius, & torrente voluptatis Dei po-
tabuntur, & experientur omnia illa praemia,
 quae promittuntur, propter octo beatitudines;
 vt suo loco dicemus. Quid facis, anima mea?
 quomodo non suspiras, & contendis conse-
 qui sanctitatem, cuius finis est praemium aded
 excelsum? si honores & excellencias quaeris:
k nimis (inquit David) honorificati sunt
amici tui DEVS, nimis confortatus est prin-
cipatus eorum. Nullus itaque honor maior,
 aut principatus sublimior, quam sanctorum
 & amicorum Dei, quod si honore afficiendus
 est, *l quem Rex caelestis honorare desiderat*: cur
 non sequeris virtutem, quae tanto honore &
 praemio digna est, & porro à Deo afficitur. O

f. *Apo c. 7. 9*
g. *Isai. 28. 5.*

h. *Luc. 6. 38.*

i. *Psal. 35. 9.*

P. 6. *Med 52*

k. *Psal. 138. 17.*

l. *Ester. 6. 6.*

in Ps. 67. 36

Deus infinite, qui es *mirabilis in Sāctis tuis*,
 gratias tibi, ob stupenda, quæ in tuis Sanctis es
 operatus; & ob admiranda præmia, quæ illis
 contulisti: siquidem autem ad maiorem tuam
 gloriam spectat, ut illi sint plurimi; adiun-
 ge illorum numero, ut purè sancte-
 que tibi seruiens, omnibus diebus
 vitæ meæ; ascendam tandem ad
 te cum illis fruendum
 in æternum.
 Amen.

FINIS QVINTAE PARTIS.

